

המועדון החדש

של תנועת העולם הזה
— כוח חדש

החל מהשבוע הבא יתקיים מדי יום רביעי

ערב של ויכוח חופשי על עניינים בווערים

בהשתתפות

מרצים אורחים

הקהל מוזמן להופעה הראשונה, ביום רביעי 22 בינואר, ב-8.30 בערב, במבית ציוני אמריקה (רחוב דניאל פריש 1)

ד"ר משה סנה

ירצה על:

האם צפוי

פתרון כפוי?

המנחה:

עו"ד שמואל סגל

ד"ר סנה ישיב

לשאלות הקהל

בבאר-שבע

חברי התנועה ואוהדיה מוזמנים לפגישה, שתתקיים ביום א' 17 בינואר בשעה 8.30 בערב, בבית דני לחמן, רח' האבות 80 ב-באר-שבע, בהשתתפות חבר ההנהלה

אלכס מסיס

לדיון בשאלה האם להשתתף

בבחירות להסתדרות?

בקרית-טבעון

תושבי קרית-טבעון והסביבה, המעוניינים לפגוש חברים לשיח חתרניים (במיסגרת פרטית ובידירות) יודיעו את כתובותיהם לת.ד. 186, קריית-מוצקין, לאור סנייתם יתקשרו אליהם חברים מטבעון לתיאום הפגישה.

במדינה

(המשך מעמוד 15)

בכנס כלל בכל הצעה בדבר פרישה ממפ"ם או הקמת סיעה נפרדת בתוכה. כי מרביתם של חברי הקיבוץ הארצי, יודעים שקרוב לוודאי, שברגע שיעשו צעד מעין זה, יגורשו בחרפה על משפחותיהם מקיבוציהם.

תורמים היהודיים וממשלת ישראל מועכרים אליהם ישר? זה בדיוק מה שראשי המפלגה הליבראלית אינם רוצים לגלות.

ברואים

לא רוצים אורות

בחופש הגדול לא בא בנו של השיך מוסלמן אל-הווייל לבקר את אביו. הוא רק שלח לו מכתב מבית-הספר לרפואה באוני-

אל-הווייל
הבן לא יבוא

ברסיסת לוס-אנג'לס בארצות-הברית: "רצוי תי לבוא עם חברים, אלה שהומיניו אותי אליהם בשנה שעברה, אבל לאן אני אביא אותם? לאוהלי? איפה ישנו? על הריצפה?"

האב כבר יודע שבתום תקופת הלימודים לא יחזור בנו לארץ. "הרי הוא לא רוצה לעבוד בתל-אביב. הוא רוצה להיות רופא בשבטו. הוא לומד רפואה בכדי לטפל ב-ברואים, לעזור בהעלאת רמת הבריאות וה-היגיינה בשבטי הברואים בנגב. אבל הוא לא יכול לחיות באורחתו והן אנו גרים."

סאלם מוסלמן אל-הווייל עזר לא מעט למתיישבים היהודים בנגב, כששירת כסמל במשרת המנדט. בשנת 1948 הוא עונה על-ידי הערבים בגלל העזרה שהגיש, עם אביו, ליהודים.

שלטונות ישראל הצהירו לא פעם ב-פומבי, וציינו את נאמנותם של בני השבט הברואי אל-הווייל, וככל שמצב השבט הולך וקשה, כך הפער בין ההבטחות שקיבלו לבין המציאות הולך וגדל.

הקידמה — לא בשבילם. עם בוא הקידמה, עזבו בני השבט, השוכן ליד קי-בוץ שובל, על הכביש תל-אביב-באר-שבע, את רעיית הצאן ויצאו לעבוד בטרקטורים, בכניין, בחקלאות ובתובלה. ואנו, באופן טבעי, הם ניסו להפוך את האוהלים בהם חיו אבותיהם לבנייני-מגורים המתאימים ל-אדם המודרני.

הם לא ידעו שהחוק הישראלי אינו מכיר בבצלוחם על האדמה בה הם חיים מדור-דורות. וכיוון שאין הוא מכיר בבצלוח, אין הוא מתיר להם לבנות על אדמתם בתים, ולגור בהם.

צויה-הריסה המוצאים נגד כל צריך ש-נכנה בשטח, והקנסות הכספיים הגבוהים מבהירים להם, לאט לאט, שהם צריכים להמשיך להיות ברואים נודדים, ואין להם זכות להתיישב על הקרקע שלהם, כמו כל אדם אחר.

"והרי אני בעצמי בחרתי להיות אורח במדינת-ישראל." אומר סאלם מוסלמן אל-הווייל, "ובני הם אורחים ישראליים. הרי אנחנו לא יכולים לחיות ולהסתפק בהבט-חות שמבטיחים לנו קיבוצי הסביבה וחברי מפ"ם בתקופת-הבחירות. אנחנו רוצים לחיות בתנאים הגונים של המאה-העשרים." ולמי זה באמת מפריע אם הם יתיישבו

מעשים מגונים - בשרשרת

"הפורנוגרפיה היא שאלת גיאוגרפיה", או-מר היפאני סקני במחזה "בית-התה של ידח אוגוסטי". עבריינות-המין, לעומת זאת, אינה קשורה בגיאוגרפיה. כך הסתבר הש-

אורגיה של קטניות

רגיל, והדבר לא היה מתגלה לולא מחלת-המין אצל הילדה. בבית-המשפט בבאר-שבע נידון דנון ל-30 חודשי מאסר, מהם 12 על-תנאי.

הנח נפגעה ההורים שילמו

מדווח כתב "העולם הזה" ב-ירושלים: הצעיר הערבי ממזרח ירושלים הובא ל-בית-המשפט באשמה שאינה נדירה ביותר: ביצוע מעשה-מנוגה בגופה של קטינה, או ליתר הדיוק בגופה של ילדה בת שמונה שנים. כל זה לא היה חורג מן המיסגרת הרגילה של עבירות מין, אילמלא היתה הילדה לא בת אחותו של הנאשם.

באחד הבקרים הקרירים של החורף הלך הנאשם לעשות את צרכיו בבית-השימוש של הדירה בה מתגוררים אביו והוקן חולה הלב, אחותו, בעלה וילדיהם. הוא נכנס ל-בית-השימוש, ראה שם את בת אחותו עושה את צרכיה. סיפר הצעיר: "באותו הרגע לא יודע מה קרה לי ואני לא יודע למה עשיתי את זה." אותו הזמן עברה אחת השכנות במקום, ראתה את המתרחש, פרצה בצעקות. הילדה ניצלה את ההזדמנות ונמלטה. חמת הורי הילדה בערה להשחית והם פנו אל המשטרה. הצעיר נעצר והושם במעצר עד למשפט. כשהועמד הצעיר לדון השבוע, הופ-תע השופט כאשר קמו הורי הילדה והודיע עו: "אנחנו סולחים לו ומבקשים שבשכיל-או רחמי בית-המשפט." השופט התחשב ב-בקשתם, קנס את הצעיר ב-200 ל"י. הורי הילדה לוח את הנאשם עד לסופת בית-

הנח נפגעה ההורים שילמו מדווח כתב "העולם הזה" ב-ירושלים: הצעיר הערבי ממזרח ירושלים הובא ל-בית-המשפט באשמה שאינה נדירה ביותר: ביצוע מעשה-מנוגה בגופה של קטינה, או ליתר הדיוק בגופה של ילדה בת שמונה שנים. כל זה לא היה חורג מן המיסגרת הרגילה של עבירות מין, אילמלא היתה הילדה לא בת אחותו של הנאשם. באחד הבקרים הקרירים של החורף הלך הנאשם לעשות את צרכיו בבית-השימוש של הדירה בה מתגוררים אביו והוקן חולה הלב, אחותו, בעלה וילדיהם. הוא נכנס ל-בית-השימוש, ראה שם את בת אחותו עושה את צרכיה. סיפר הצעיר: "באותו הרגע לא יודע מה קרה לי ואני לא יודע למה עשיתי את זה." אותו הזמן עברה אחת השכנות במקום, ראתה את המתרחש, פרצה בצעקות. הילדה ניצלה את ההזדמנות ונמלטה. חמת הורי הילדה בערה להשחית והם פנו אל המשטרה. הצעיר נעצר והושם במעצר עד למשפט. כשהועמד הצעיר לדון השבוע, הופ-תע השופט כאשר קמו הורי הילדה והודיע עו: "אנחנו סולחים לו ומבקשים שבשכיל-או רחמי בית-המשפט." השופט התחשב ב-בקשתם, קנס את הצעיר ב-200 ל"י. הורי הילדה לוח את הנאשם עד לסופת בית-

